

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoPr/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516213313
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1516213313.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: G.. K. Č., U.. XX.XX.XXXX, F. R. X. X, R., v zastúpení: JUDr. Jozef Kemp, advokát, so sídlom Mandľová 90, Bratislava, proti žalovanej: Q. Š.L., E. E. D. X, R., B.: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 27.02. 2018, č. k. 23Cpr/7/2016-88, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa z r u š u j e a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol zamietal žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, ktorú mu dala žalovaná listom zo dňa 23.06.2016; určenia, že pracovný pomer žalobcu u žalovanej založený na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.09.2012 trvá a že žalovaný je povinný vyplatiť žalobcovi náhradu mzdy od 01.09.2016 až do opätovného umožnenia v pokračovaní v práci a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2/ V dôvodoch napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie ozrejmil skutkové zdôvodnenie žaloby a procesnú obranu žalovanej. Skonštatoval, že z dokazovania zistil, že žalobca považoval výpoveď za neplatnú argumentujúc, že mu nebola riadne doručená, vo výpovedi nie je vymedzený dôvod výpovede, výpovedná lehota bola určená na 2 mesiace, hoci mala byť 3 mesiace, nakoľko žalobca bol v pracovnom pomere od roku 2011 a teda mu vzniklo právo na náhradu mzdy voči žalovanej od 01.09.2016 na dobu 12 mesiacov. Výpoveď z pracovného pomeru bola prerokovaná s riaditeľkou školy, keď ešte vôbec nevedela, že mu nebude udelená kanonická misia. Podľa súdu prvej inštancie žalobca na jednej strane tvrdil, že ho personalistka školy nevolala, potom uviedol, že na neho zakričala na chodbe, že tam má nejaký list, ktorý žiadal priniesť do triedy alebo zaslať poštou, nakoľko nemal pri sebe okuliare. Následne uviedol, že bol na sekretariáte, keďže sa išiel informovať, ktorú triedu má vyučovať. Keď odchádzal vtedy na neho zavolala personalistka, ktorá mu ukázala nejaký list, slovo výpoveď tam nebolo. Žalobca okrem iného uviedol, že na sekretariáte nebol. Podľa súdu prvej inštancie sa jeho výpovede rozchádzali, nakoľko následne uviedol, že na sekretariáte bol a vtedy na neho zakričala personalistka, nešiel ani k jej stolu. Keď bol pri dverách, vtedy mu oznámila listovú zásielku, na čo on reagoval tým, že sa ponáhľa k deťom. Od 14.02.2017 je žalobca zamestnaný. Z výpovede štatutárnej zástupkyne žalovanej súd prvej inštancie ďalej zistil, že výpoveď z pracovného pomeru prerokovala so žalobcom, ktorý s ňou súhlasil a sľúbil, že ju prijme. Žalobca učil na škole raz do týždňa a to v piatok, z uvedeného dôvodu mu výpoveď doručovali v piatok 24.06.2016, avšak žalobca ju odmietol prijať. Výpoveď mu odovzdávala personalistka, ktorá jej oznámila, že žalobca odmietol výpoveď prevziať a túto mu následne zasielali poštou. Riaditeľka školy a zástupkyňa len overili, že výpoveď skutočne ostala neprevzatá na stole. Nakoľko mu nebola predĺžená kanonická misia, prestal spĺňať podmienky na vyučovanie náboženstva na škole. Z pracovnej zmluvy zo dňa 01.09.2012 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom súd prvej

inštancie ďalej zistil, že pracovný pomer vznikol dňom nástupu do práce, t. j. dňom 01.09.2012. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú s tým, že zamestnanec (žalobca) bude vykonávať prácu „ učiteľ náboženskej výchovy“ . Z výpovede z pracovného pomeru zo dňa 23.06.2016 adresovanej žalobcovi súd prvej inštancie ďalej zistil, že mu bola daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) Zák. práce, z dôvodu ukončenia jeho kanonickej misie, následkom čoho už nebude spĺňať požiadavky na vyučovanie náboženstva. Listom zo dňa 19.07.2016 žalobca oznámil žalovanej, že rozviazanie pracovného pomeru výpoveďou považuje za neplatné a trval na jeho ďalšom zamestnávaní a pridelovaní práce podľa pracovnej zmluvy zo dňa 01.09.2012. Súd prvej inštancie ďalej skutkovo zistil, že Arcibiskupský úrad v Bratislave listom zo dňa 30.03.2011 udelil G. K. Č. kánonickú misiu na dobu určitú do 31.08.2016 na vyučovanie náboženstva na základnej a strednej škole vo farnosti Bratislava - Svätej Rodiny na území Bratislavskej arcidiecézy, listom zo dňa 15.06.2016 oznámil žalobcovi, že dostal jeho žiadosť o kánonickú misiu, avšak kánonická misia mu nebude udelená. Súd prvej inštancie ďalej ozrejmil, že z podmienok pre udelenie (resp. odobratie) kánonickej misie pre učiteľov náboženskej výchovy a náboženstva dané Konferenciou biskupov Slovenska vyplýva, že žiadosť o kánonickú misiu musí byť podpísaná správcom farnosti a školským dekanom a zaslaná Diecéznemu katechetickému úradu v Bratislave. Kánonická misia zaniká automaticky uplynutím obdobia, na ktorú bola udelená a zrušením úväzku v predmete náboženská výchova/náboženstvo vo všetkých školách farnosti. Z výpovede svedkyne (v dôvodoch napadnutého rozsudku bližšie neuvedenej, poznámka odvolacieho súdu) súd prvej inštancie zistil, že personalistka na pokyn riaditeľky školy na základe vyjadrenia Arcibiskupského úradu pripravila výpoveď pre žalobcu dňa 23.06.2016, ktorú žalobcovi predložila v piatok na sekretariáte školy a poprosila ho, aby jej potvrdil podpisom prevzatie písomnosti, čo žalobca a odmietol. Keďže žalobca výpoveď neprevzal, nechala odkaz riaditeľke školy a následne mu ju odoslali poštou, iba ako doporučený list.

3/ Za tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 150 ods. 1 C.s.p., § 38 ods. 1, § 61 ods. 1, 2, 4, § 63 ods. 1 písm. d/, § 79 ods. 1 Zákonníka práce, súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Pokiaľ ide o doručenie spornej výpovede z pracovného pomeru uviedol, že Zákonník práce uprednostňuje osobné, priame doručovanie výpovede. Ak zamestnávateľom je právnická osoba, doručovanie týchto písomností uskutoční osoba, ktorá je oprávnená v mene zamestnávateľa robiť právne úkony, prípadne aj ďalší zamestnanci na základe písomného poverenia. Účinky doručenia výpovede nastanú aj v tom prípade, ak adresát odmietne doručovanú písomnosť prevziať alebo ak svojím počínaním jej doručenie zmari. Podľa súdu prvej inštancie bolo v konaní jednoznačne preukázané, že žalovaná doručovala výpoveď žalobcovi na pracovisku dňa 24.06.2016, pričom žalobca túto výpoveď odmietol prevziať, čím nastali účinky jej doručenia. Výpoveď doručovala personalistka školy v zmysle Zákonníka práce. Zákonník práce v žiadnom zo svojich ustanovení, ak sa doručuje výpoveď na pracovisku, neuvádza, že výpoveď musí byť doručovaná za prítomnosti dvoch svedkov ako to nesprávne uvádza žalobca. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že výpoveď bola doručená žalobcovi priamo na pracovisku a platne v zmysle § 38 ods. 1 Zákonníka práce. Dodal, že doručovanie výpovede prostredníctvom pošty bolo už nadbytočné, keď žalovaná už doručovala výpoveď z pracovného pomeru žalobcovi na pracovisku; pokiaľ išlo o poštové doručenie ozrejmil, že z potvrdenia E. D., K..E.. (na čl. 32) vyplýva, že zásielku si prevzal žalobca osobne po preukázaní dokladu totožnosti. Skonštatoval, že taktiež výpovedná doba 2 mesiace bola určená v zmysle § 62 ods. 4 Zákonníka práce, keďže žalobca odpracoval u žalovanej menej ako päť rokov. Pracovné pomery na určitú dobu sa pre účel výpovednej doby majú sčítat len za predpokladu, že na seba bezprostredne nadväzujú, čo v prejednávanej veci nenastalo. Súd mal preukázané, že pracovný pomer žalobcu bol prvý krát u žalovanej na dobu určitú od 01.03.2011 do 30.06.2012. Druhý pracovný pomer bol od 01.09.2012. Keďže tieto pracovné pomery na seba bezprostredne nenadväzovali, nemožno ich sčítat a teda výpovedná lehota nemohla byť tri mesiace. Pokiaľ išlo o žalobcom namietanú neplatnosť výpovede z dôvodu neuvedenia konkrétneho zákonného dôvodu skončenia pracovného pomeru, keď žalovaná vo svojom liste zo dňa 23.06.2016 len stroho odkázala na § 63 ods. 1 písm. d) Zák. práce, súd prvej inštancie uviedol, že Zákonník práce ustanovuje, že zamestnávateľ je povinný výpovedný dôvod vymedziť skutkovo tak, aby nebol zameniteľný s iným výpovedným dôvodom. Z výpovede, ktorá bola doručená žalobcovi mal preukázaný dôvod skončenia pracovného pomeru, a to skončenie žalobcovej kanonickej misie, z ktorého dôvodu už nebude spĺňať požiadavky na vyučovanie náboženstva. Tento výpovedný dôvod je podľa súdu prvej inštancie skutkovo vymedzený nezameniteľným spôsobom a možno ho subsumovať pod ustanovenie § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zák. práce, ktorý uvádza, že zamestnanec nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. Na vyučovanie predmetu náboženstvo alebo náboženská výchova je potrebné poverenie podľa vnútorných

predpisov príslušnej registrovanej cirkvi alebo príslušnej náboženskej spoločnosti (zákon č. 317/2009 Z.z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Žalobcovi bola Arcibiskupským úradom v Bratislave udelená kanonická misia na dobu určitú do 31.08.2016 na vyučovanie náboženstva na základnej a strednej škole vo farnosti Bratislava - Svätej rodiny na území Bratislavskej arcidiecézy a táto mu skončila uplynutím doby, na ktorú mu bola udelená, t.j. dňom 31.08.2016 a nebola mu predĺžená. Dôvod výpovede nebol medzi stranami sporný, z čoho súd prvej inštancie vyvodil, že výpoveď spĺňa hmotnoprávne náležitosti podľa Zákonníka práce. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za to, že neuvedenie konkrétneho ust. § 63 ods. 1 písm. d) Zák. práce nerobí výpoveď neplatnou, keď vo výpovedi zo dňa 23.06.2016 danej žalobcovi bol výpovedný dôvod skutkovo vymedzený nezameniteľným spôsobom. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k neplatnému rozviazaniu pracovného pomeru, nevznikol žalobcovi ani nárok na náhradu mzdy a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

4/ O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5/ Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvody neplatnosti spornej výpovede zhrnul do nasledovných argumentačných okruhov: 1/ súd prvej inštancie mal doručenie výpovede preukázané len na základe svedeckej výpovede zamestnankyne žalovanej, ktorá je k žalovanej vo vzťahu k závislosti a podriadenosti a preto táto svedkyňa nemôže byť vyhodnotená ako hodnoverná; 2/ žalovaná neprerokovala výpoveď so zástupcami zamestnancov, ktorá povinnosť jej vyplýva z § 74 Zákonníka práce, 3/ žalovaná nešpecifikovala formálne zákonný dôvod výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. d/ Zák. práce, 4/ súdu prvej inštancie bolo poskytnuté zo strany E. D., K..s. falošné potvrdenie, na základe ktorého malo byť preukázané, že žalobca si osobne prevzal výpoveď na pošte, čo vyplýva zo zistení Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava, 5/ podpisy p. riaditeľky žalovanej G.. N. D. a p. zástupkyne žalovanej D.. O. G. na vyhotovení výpovede doručenej konajúcemu súdu v podaní žalovanej zo dňa 15.02.2017 mali pôvodne preukázať, že uvedené osoby boli svedkyňami to, že žalobca odmietol prevziať výpoveď, avšak p. riaditeľka pri svojej výpovede konajúcemu súdu na pojednávaní dňa 30.01.2018 uviedla, že v čase údajného odmietnutia prevzatia výpovede zo strany žalobcu ani ona, ani p. zástupkyňa riaditeľky neboli prítomné. Žalobca dodal, že súd prvej inštancie postavil celú argumentáciu v merite veci výlučne na svedectve pani G., personalistky, hoci počas konania tvrdil a stále tvrdí, že mu nikto nepovedal, že list, ktorý bol pre neho odložený v škole je výpoveď a teda, keď žiadal, aby mu predmetný list poslali poštou, neodmietol prevzatie výpovede. Akcentoval tiež, že sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku opomenul argumentačne vysporiadať s jeho námietkou neplatnosti výpovede podľa § 74 Zák. práce, a tiež so skutočnosťou, že podpisy štatutárnych zástupkyň žalovanej na vyhotovení výpovede doručenej konajúcemu súdu v podaní žalovanej zo dňa 15.02.2017 boli dopísané na vyhotovení výpovede iba dodatočne, nakoľko tieto podpisy sa nenachádzajú v listine (výpovedi z pracovného pomeru), ktorú prevzala na pošte manželka žalobcu.

6/ Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu len zopakovala nosné argumenty svojej procesnej obrany, pre ktoré považuje výpoveď z pracovného pomeru po formálnej ako aj hmotnoprávnej stránke za platnú.

7/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

8/ Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov taxatívne vymedzených v Zákonníku práce (§ 63 Zák. práce). Dôvod výpovede sa musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak by bola výpoveď neplatná (§ 61 ods. 2 Zák. práce). Zákonník práce stanovuje pre platnosť výpovede striktné formálno-právne požiadavky, konkrétne písomnú formu a riadne doručenie do vlastných rúk (§ 38 ods. 1, § 61 ods. 1 Zák. práce). Riadne doručenie výpovede má význam aj z hľadiska určenia začiatku plynutia výpovednej doby, ktorá začína plynúť až prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede, pričom pracovný pomer sa končí až uplynutím tejto výpovednej doby (§ 62 ods. 3, ods. 7 Zák. práce).

9/ Súd prvej inštancie založil svoj záver o nedôvodnosti žaloby predovšetkým na tom skutkovom a právnom závere, že výpoveď z pracovného pomeru je z formálneho hľadiska platným právnym úkonom, nakoľko bola žalobcovi riadne doručená podľa § 38 Zák. práce. Tento záver súd prvej inštancie založil výlučne na svedeckej výpovedi zamestnankyne žalovanej personalistky p. Y. G., ktorá tvrdila, že žalobca odmietol dňa 24.06.2016 výpoveď na pracovisku prevziať, hoci to žalobca poprel. Bolo teda výlučne na strane žalovanej, aby svoje tvrdenie o právne perfektnom doručení výpovede z pracovného pomeru žalobcovi (t.j. doručenie do vlastných rúk) dôkazne podporila aj inak, čo sa jej však v konaní doposiaľ nepodarilo. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie nemôže bez pochybností obstať jeho skutkový záver, že žalobcovi bola výpoveď doručená na pracovisku tzv. fikciou doručenia dňa 24.06.2016. Tento záver totiž žalovaná nepodporila žiadnym iným relevantným dôkazným prostriedkom (napr. svedectvom iných zamestnancov žalovanej prítomných pri údajnom doručovaní výpovede žalobcovi), a napokon toto v konaní nepotvrdili ani jej štatutárne zástupkyne, ktoré v čase a mieste nimi tvrdeného doručenia výpovede žalobcovi, ako sami pred súdom prvej inštancie vypovedali, neboli prítomné. Svedeckou výpoveďou teda znegovali svoje písomné potvrdenie o tom, že žalobca listinu označenú ako „Výpoveď z pracovného pomeru“ zo dňa 23.6.2016 odmietol dňa 24.6.2016 prevziať (viď listina na č.l. 50). Za právne perfektné nemožno považovať ani následné doručovanie výpovede žalovanej prostredníctvom E. D.F., K..E., pretože táto písomnosť nebola žalobcovi nikdy doručená do vlastných rúk, čo napokon žalobca aj počas celého konania skutkovo tvrdil. Súdu prvej inštancie za účelom objasnenia skutkového stavu v tomto kontexte nič nebránilo vykonať výsluch manželky žalobcu ako svedkyne, keďže žalobca v konaní od počiatku tvrdil, že predmetnú zásielku prevzala práve ona. Vykonanie tohto dôkazu, aj bez príslušného procesného návrhu zamestnanca, totiž súdu umožňovalo ust. § 319 C.s.p. Pri riešení otázky doručenia tejto písomnosti súd prvej inštancie (bez svojho pochybenia) vychádzal aj zo zavádzajúceho potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. o riadnom doručení písomnosti žalobcovi. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na Uznesenie OR PZ Bratislava V ČVS: ORP-308/OS-B5-2018 zo dňa 28.4.2018, v odôvodnení ktorého bolo konštatované, že občiansky preukaz O. Y. XXXXXX uvedený pod podpisom prijímateľa zásielky A. je evidovaný na meno G. Č. (manželka žalobcu). Tento, až k odvolaniu pripojený dôkaz ako prostriedok procesného útoku, odvolací súd pripustil, hoci ide o novotu v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.), nakoľko ju odvolateľ bez svojej viny nemohol v konaní pred súdom prvej inštancie uplatniť (§ 366 písm. d/ C.s.p.). Z obsahu spisu totiž vyplýva, že sporný listinný dôkaz od Slovenskej pošty, a.s. bol oboznámený až na súdnom pojednávaní konanom dňa 27.02.2018, pričom príslušné trestné oznámenie na margo tohto dôkazu žalobca podal dňa 12.03.2018 (viď Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislava V zo dňa 22. apríla 2018 - č.l. 97 a nasl.).

10/ Sumarizujúc vyššie uvedené potom nemôže obstať záver súdu prvej inštancie o právne perfektnom doručení výpovede žalobcovi, a teda ani jeho záver a platnosti výpovede zo dňa 23.06.2016 po formálnej stránke. Pokiaľ ide o posudzovanie splnenia hmotnoprávných predpokladov platnosti výpovede, odvolací súd súhlasí s námietkou žalobcu v tom smere, že sa súd prvej inštancie opomenul zaoberať otázkou platnosti výpovede z pohľadu ust. § 74 Zák. práce, ktorú jeho právny zástupca predostrel na pojednávaní konanom dňa 30.01.2018 (viď zápisnica na č.l. 63).

11/ Nakoľko súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o platnosti výpovede z pracovného pomeru na nesprávnych (predčasných) skutkových záveroch, z ktorého dôvodu vec nesprávne právne posúdil, neostávalo odvolaciemu nič iné ako napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p., vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť otázku platnosti spornej výpovede tak po formálnej, ako aj hmotnoprávnej stránke v intenciách odvolacím súdom vyššie uvedených, a ak dôjde k opačnému záveru, než tomu bolo doposiaľ pokiaľ ide o otázku platnosti výpovede z pracovného pomeru, posúdiť uplatnený nárok aj v časti náhrady mzdy; všetky vykonaného dôkazy vyhodnotiť jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 C.s.p.) a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodniť. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

12/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).